

Frzed- płata: (za egz- nieob- wiązo- wej na miesiąc lutego 1,00 zł.	ORĘDOWNIK URZĘDOWY	Cena ogłosze- nia miejscow. za wiersz mili- metrowy (1-lin.) lub tego miejsca 6 groszy
	powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego	
wychodzi w środy i soboty		
ADMINISTRACJA I ZARŁAD GRAFICZNY — KOZMIN, UL. PLESZEWSKA 1 — TELEFON 84		
REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYŃNIE — TELEFON 80		

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne dotyczące pryszczycy.

Z powodu stwierdzenia pryszczycy u zwierząt racicowych

- a) gospodarza Jeskiego w Biadkach (Paprotki)
 - b) ks. proboszcza Bronisza w Rozdrażewie
 - c) dzierżawcy majątku Rakowskiego w Maciejewie
- zarządza na podstawie rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego p. Wojewody z dnia 31 XII. 1926 r. L. dz. 40180/26 I. co następuje:

1. Jako obwoły izolacyjne uznaję

- a) Zagrodę gospodarza Jeskiego w Biadkach (Paprotki)
- b) Całą gminę Rozdrażew
- c) Cały obszar dworski i całą gminę Maciejew

2. Do obwołu ochronnego włączam cały powiat krotoszyński.

Co do ograniczeń w ruchu zwierzętami racicowymi i mięsem oraz zarządzeń sanitarnych w zagrodzie zapowietrzonych w obwodzie izolacyjnym i w obwodzie ochronnym wskazuję na szczególne postanowienia rozporządzenia weter. policyjnego p. Wojewody z dnia 31 XII. 1926 r. L. dz. 40180/26 I. ogłoszone w dzisiejszym Orędowniku Urzędowym oraz na moje wskazówki, umieszczone poniżej p. t. „Zmiana przepisów weter. polic. co do pryszczycy”.

W obwodzie izolacyjnym zabroniony jest bezwzględnie wszelki handel domokrażny (patrz niżej ogłoszone rozp. p. Wojewody z dnia 19. I. 1927 L. dz. 1021/27 I.

Krotoszyn, dnia 28 stycznia 1927 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

.. L. dz. 505/27 —

Zmiana przepisów weterynaryjno-policyjnych co do pryszczycy.

Zwracam uwagę na niżej ogłoszone nowe weterynaryjno-policyjne rozporządzenie p. Wojewody w Poznaniu z 31. 12. 1926 l. dz. 40180/26 I. w sprawie Pryszczycy

Dotychczas w razie pojawienia się pryszczycy ustanawiano 1) obwód obserwacyjny ściślejszy 2) obwód obserwacyjny dalszy 3) rejon ochronny. Obecnie ustanawiać się będzie tylko 1) obwód izolacyjny i 2) obwód ochronny. Ograniczenia ruchu zwierząt racicowych w obwodzie izolacyjnym są te same, co w dawnym obwodzie ściślejszym — jest to tylko zmiana nazwy. W obwodzie ochronnym zaś ograniczenia są te same, co w dawniejszym rejonie ochronnym. Przewidywanych zarządzeń policyjno-weterynaryjnych nie ma już zatem zupełnie dawniejszego obwołu dalszego ze wszystkimi ograniczeniami, tam obowiązującymi, pozostaje on tylko tam, gdzie go poprzednimi zarządzeniami ustanowiono i dotychczas nie zniesiono.

Zarazem ogłaszam nowe rozporządzenie p. Wojewody w Poznaniu L. dz. 1021/27 I. z 19. I. 1927 r.

dotyczące zakazu uprawiania procedury domokrażnego na obszarach zapowietrzonych pryszczyką.

Wreszcie dodaję, że obowiązują nadal rozporz. p. Wojewody l. dz. 41779/26 I. z 27. 9. 1925 r. w sprawie gotowania mleka w mleczarniach, wywozu mleka z zagrod zapowietrzonych, dezynfekcji konwi itp.

Krotoszyn, dnia 29 stycznia 1927 r.
Pleszew,

Starosta: Dr. Dalbor.

Kierownik Starostwa: Dr. Wieczorek.

ROZPORZĄDZENIE

weterynaryjno-policyjne Wojewody Poznańskiego w sprawie pryszczycy z dnia 31. 12. 1926 roku l. dz. 40180/26 I. (Ogłoszone w Dzienniku Urzęd. Wojew. Pozn. Nr. 3 z 15. I. 1927).

Celem stłumienia zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych, uchylając tutejsze rozporządzenie weterynaryjno-policyjne z dnia 6 kwietnia 1926 r. Licz. dz. 10410/26 I. — oraz z dnia 16 kwietnia 1926 r. Licz. dz. 12690/26 I. (Dz. Urz. Wojew. Pozn. Nr 15 i Nr. 18 r. 1926) na zasadzie § 16 i nast. ustawy pomorowej z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Str. 519) oraz odnośnych rozporządzeń Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządza co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone.

§ 1.

Odnośnie do zagrody zapowietrzonej, to jest tej zagrody, gdzie urzędowo stwierdzono zarazę pryszczyki względnie gdzie się znajduje zwierzę podejrzane o zarazę względnie o zarażenie się, obowiązują szczególne przepisy, wydane przez miejscowe władze policyjne za porozumieniem się z dotyczącym powiatowym lekarzem weterynaryjnym, który tymczasowo zarządzenia odnośnie wydaje właścicielowi na piśmie po myśli przepisów § 154 i nast. V. A. V. G.

II. Obwód izolacyjny.

Do tego obwołu utworzonego przez odnośnego Starostę za porozumieniem się z właściwym powiatowym lekarzem weter. zostaną z mocą brzmienia § 161 do 165 powołanych przepisów wcielone zagrody, w których stwierdzono zarazę pryszczyki.

Śsiednie zaś zagrody lub cała odnośna miejscowość zostanie wcieloną do tego obwołu izolacyjnego tylko w tych wypadkach, których miejscowe okoliczności tego wymagają.

§ 2.

1. Przy głównych wejściach do obwołu izolacyjnego winny być umieszczone tablice z trwałym i wyraźnym napisem: „Pryszczyca zagroda (miejscowość) zamknięta”.

2. Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnię) w obwodzie izolacyjnym muszą być trzymane w oborze wzgl. chlewie.

3. Wszystkie psy w tym obwodzie izolacyjnym muszą być trzymane na uwięzi względnie prowadzone na smyczy.

4. Wszystek drób winien być trzymany w zamknięciu z wyjątkiem gęsi i kaczek, które tak powinny być umieszczone, aby nie mogły opuścić zagrody względnie swęgo ogrodzenia.

5. Wprowadzenie, przywóz, przeprowadzenie zwierząt racicowych do tego obwodu izolacyjnego, przejazd zaprzęgami zwierząt racicowych lub przepęd przez obwód ten jest wzbroniony. Na wprowadzenie z zagrody zapowietrzonej zwierząt racicowych na rzeź do miejsca uboju w tym obwodzie izolacyjnym zezwolić może odnośny Starosta w porozumieniu się z dot. pow. lekarzem wet. i tylko pod warunkiem, że zwierzęta te zostaną przewiezione na wozie pod dozorem policyjnym.

Na wprowadzenie do obwodu izolacyjnego zwierząt racicowych na chów zezwolić może Wojewoda. Wprowadzenie zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonej jest bezwarunkowo zakazane.

6. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zapowietrzoną zagrodą, o ile przed opuszczeniem tej zagrody kopyta zostaną każdorazowo dostatecznie oczyszczone i odkażone.

7. Rzeźnikom, mniszkarzom, handlarzom i wszystkim osobom uczęszczającym w sposób domokrajny od zagrody do zagrody, wstęp do zagród zapowietrzonych jest zakazany.

Tudzież wstęp do obór, chlewów i pomieszczeń, gdzie się znajdują zwierzęta racicowe, w całym obwodzie izolacyjnym jest osobom wyż. (7) wspomnianym zakazany.

8. Wstęp do obór i pomieszczeń, gdzie się znajdują zwierzęta dotknięte przyszcycą, jest w ogóle wzbroniony, a dozwolony tylko właścicielowi, jego zastępcy, lekarzowi weterynaryjki oraz osobom, którym właściciel zlecił uprzążanie i pielęgnowanie tych zwierząt. Osoby, zajęte w zapowietrzonej ubikacji, mogą ją opuścić jedynie po każdorazowym dokładnym oczyszczeniu, odkażeniu rąk, odkażeniu obuwia i zewnętrznego ubrania, którem się stykały z chorem lub podejrzanymi zwierzętami.

9. Nie wolno zatrudniać dla obsługi zwierząt racicowych w zagrodzie zapowietrzonej osób, które mają styczność z obcymi zwierzętami racicowymi.

10. Znajdujące się w obrębie zagrody zapowietrzonej przedsiębiorstwo, do którego uczęszcza większa ilość osób z obcych zagród, musi być zamknięte aż do wygaśnięcia zarazy i do uchylecia zarządzeń weterynaryjno-policyjnych, dotyczące tej zagrody.

§ 3.

1. Przy wejściach do zagród zapowietrzonych i przy wyjściach z obór, gdzie się znajdują chore zwierzęta, winne być na czas trwania zarazy urządzone i stałe utrzymywane stosownie urządzenia, zawierające środek odkażający: dla odkażenia osób, opuszczających daną zapowietrzoną oborę względnie zagrodę.

2. Drogi prywatne, wiodące od publicznych faktów do odnośnych zagród, muszą być zamknięte dla wszelkiego ruchu publicznego.

3. Ścieki wiodące od obór zapowietrzonych, miejsca przed wejściami do obór tych, ścieki gnojówki, muszą być przynajmniej raz dziennie złane mlekiem wapiennym lub wysypane proszkiem wapna.

§ 4.

Wszelkie przyrządy stajenne, które miały styczność z zwierzętami chorem lub podejrzanymi, lub z ich produktami albo odchodami, uważa się przed

użyciem poza zagrodą zapowietrzoną oczyszczone i odkażone.

§ 5.

Oddawanie mleka z zagród, położonych w obwodzie izolacyjnym, dozwolone jest tylko po uprzednim ogrzaniu do 70° C na przeciąg 30 minut lub do 85° C przez 1 minutę.

Przytem pozostawia się nienaruszony obowiązek przygotowywania zbiorowych odpadków z mleka (mleka odtłuszczonego, serwatki, maślanki i t. p.) w zbiorowych mleczarniach, jakoteż obowiązek każdorazowego odkażania konwi od mleka przed ich wydaniem z mleczarni zbiorowej właścicielom (3% roztworem sody).

Miejsca zajazdowe przed mleczarniami zbiorowymi, rampy i t. p. muszą codziennie po ukończonym przywozie mleka, ulec odkażeniu przez zlanie ich rzadkiem mlekiem wapiennym.

§ 6.

Z zagród zapowietrzonych nie wolno doprowadzać kłaczy do stajowienia w zagrodzie obcej, jakoteż nie wolno doprowadzać kłaczy z obcych zagród do zagrody zapowietrzonej celem stajowienia.

§ 7.

Usuwanie nawozu z obór zapowietrzonych dozwolone jest jedynie w formie złozenia go na kupę w obrębie zagrody (przy uniknięciu rozwiełkania go poza swem miejscem wyznaczonym), przychem nawóz musi być codziennie obficie zlewany rzadkiem mlekiem wapiennym, albo też przykryty odpowiednią warstwą nawozu końskiego.

W wyjątkowych wypadkach wywóz nawozu zakazanego lub gnojówki, z zagród zapowietrzonych może się odbywać tylko za osobnym zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej, za porozumieniem się z odnośnym powiatowym lekarzem wet., przy przestrzeganiu warunków, które tenże przepisze (uszczelione wazy, uniemożliwiająca rozwiełkanie nawozu), a nadto pod tym warunkiem, że nawóz ten zostanie na polu w sposób przewidziany § 14 ustęp 1 i 2 przep. o dezynfekcji, przy chorobach zaraźliwych u zwierząt słopeczny lub natychmiast przyorany. Poza tem przy wywozie należy unikać drogi publicznej, a o ile to jest niemożliwe, musi droga ta każdorazowo być złana rzadkiem mlekiem wapna.

§ 8.

Uboj zwierząt racicowych zagrody zapowietrzonej może się odbywać tylko w razie konieczności i to w tej samej zagrodzie zapowietrzonej i przy zachowaniu środków ostrożności, uniemożliwiających rozwiełczenie zarazy, a zasadniczo winno się odbywać pod nadzorem urzędowego lekarza weterynaryjnego. Urzędowy lekarz wet. w razie trzezi z konieczności wykonać musi badanie mięsa. Skóry, rogi, racice zwierząt chorych na przyszcycę muszą przed wywiezieniem z zagrody ulec przepisanej dezynfekcji.

Na wyprowadzenie zwierząt racicowych, przeznaczonych na natychmiastową rzeź z zapowietrzonej zagrody, a położonej w obwodzie izolacyjnym może zezwolić Starosta (Prezydent miasta), ale tylko na rzeź w tej samej miejscowości zapowietrzonej pod warunkiem, że bezpośrednio przed wyprowadzeniem odnośnego zwierzęcia całe pogłowie zwierząt racicowych danej zagrody zostanie przez właściwego urzędowego lek. wet. zbadane i uznane za wolne od zarazy; na dalsze wyjątki zezwolić może Wojewoda.

§ 9.

Paszy objętościowej z zagród zapowietrzonych nie wolno wywozić, na wyjątki zezwolić może Starosta za porozumieniem się z powiatowym lekarzem

weterynaryjnym a to tylko w odniesieniu do paszy, co do której bezwarunkowo należy przyjąć, że nie zawiera zarazków przyszczyca.

§ 10.

Wolno owiec z zapowietrzonej zagrody wolno wywozić tylko w workach gęsto utkanych i szczelnie związanych (zaszyte).

Padliny zwierząt chorych i wszelkie ich części wolno wywozić tylko przy przestrzeganiu jaknajwiększej ostrożności, uniemożliwiającej rozszczylenie zarazy.

§ 11.

W zagrodzie zapowietrzonej nie wolno dopuszczać żadnych urządzeń, połączonych z zbiorowiskiem większej ilości osób.

III. Obwód ochronny.

Do tego obwodu ochronnego, utworzonego przez p. Starostę (Prezydenta miasta) w porozumieniu się z właściwym powiatowym lekarzem weterynaryjnym zostaną wcielone wszystkie miejscowości, położone w promieniu co najmniej 15 km od miejscowości danego obwodu izolacyjnego. Przy tworzeniu obwodu tego należy uwzględnić nie tylko 15 km. odległości od miejscowości danego obwodu izolacyjnego ale także miejscowe stosunki (§ 188 V. A. V. G.)

§ 12.

W miejscowości odnośnego obwodu izolacyjnego, jakoteż w promieniu co najmniej 15 kilometrów od tejże miejscowości zakazuje się:

- odbywania targów i jarmarków na zwierzęta racicowe, z wyjątkiem targów rzeźnych, na targowiskach na zwierzęta rączne, jakoteż wyprowadzanie zwierząt racicowych z tego obwodu na targi i jarmarki. Zakaz ten odnosi się również do urządzeń podobnych do targów,
- handlu zwierzętami racicowymi,
- urządzenia licytacji zwierząt racicowych.

Zakaz ten nie ma zastosowania do licytacji zwierząt we własnej niezamkniętej zagrodzie właściciela, jeżeli rozchodzi się tylko o sprzedaż takich zwierząt, które były w posiadaniu licytującego co najmniej przez ostatnie 3 miesiące,

- urządzenia publicznych wystaw zwierząt racicowych. Na wyjątki z zakazów, podanych pod a do d niniejszego, zezwolić może Wojewoda.

§ 13.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego wolno załadowywać i wyładowywać zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) na kolejach żelaznych tylko za każdorazowym indywidualnym zbadaniem wysyłanych zwierząt przez odnośnego państwowego lekarza weterynaryjnego względnie lek. weterynaryjnego, upoważnionego przez Wojewodę do tej czynności urzędowej i wystawieniem świadectwa, zdrowotności.

§ 14.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego obowiązane są wszystkie mleczarnie zbiorowe, oddające odpadki mleczarskie (zbierane mleko, serwatki, maślankę) tylko po uprzednim przygotowaniu do 90-ciu stopni i po przepisowem odkażeniu wszystkich konwi mleczarskich, używanych do przewozu mleka, 3% roztworem sody.

§ 15.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia, które nabrały mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego, będą karane po wyś. dz. III. przepisów karnych powołanej na wstępie ustawy pomorowej.

Wojewoda: w z. Nikodemowicz.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Poznańskiego w przedmiocie zakazu uprawiania procedury demokrażnego na obszarach zapowietrzonych przyszczyca z dnia 19 stycznia 1927 r. L. dz. 1021/27 — I

Na zasadzie §§ 6, 12, 15 i nast. ustawy o admin. polic. z dnia 11 marca 1850 roku (zb. ust. str. 266) oraz §§ 187 i 139 ustawy o Ogólnym Zarządzie Krajowem z dnia 30 lipca 1883 roku (Zb. ust. str. 195) z zastrzeżeniem uzyskania zgody Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zarządza obowiązująco na obszarze Województwa Poznańskiego, co następuje:

§ 1.

W obrębie miejscowości należących do obwodu izolacyjnego zapowietrzonego zarząz przyszczyca utworzonego i opublikowanego w sposób zwykły przez właściwego Starostę z tytułu rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego I.— 40180/26 z dnia 31 grudnia 1926 roku zakazuje się demokrażnym handlarzom jak i demokrażnym przemysłowcom uczęszczania w celu:

- zalecania towarów lub jakichkolwiek rzeczy,
- poszukiwania zamówień na towary lub jakiegokolwiek rzeczy,
- nabywania towarów, produktów rolnych lub zwierząt, lub też
- zalecania usług przemysłowych.

Zakaz ten obowiązuje tylko przez przeciąg czasu obowiązywania odnośnego rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego właściwego Starosty w przedmiocie utworzenia obwodu izolacyjnego, zapowietrzonego z powodu przyszczyca w danej miejscowości.

§ 2.

Zakaz powyższy odnosi się do wyżej podanych demokrażców bez względu na to, czy uprawiają swoje zajęcie demokrażne pieszo lub furmanką, sami lub przez osoby trzecie w miejscowości swego zamieszkania lub też poza tą miejscowością.

§ 3.

Na wyjątki w wypadkach nieodzownych konieczności zezwolić może na piśmie właściwy Starosta.

§ 4.

Przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego, które wchodzi w życie w 8-ym dniu po ogłoszeniu w Dz. Urz. Województwa Poznańskiego, podlegają karze grzywny do 60,— zł lub stosownego aresztu.

Wojewoda (—) Biński.

Wioski Kościuszkowskie.

W wykonaniu ustawy Sejmowej o państwowej fundacji Wiosek Kościuszkowskich Rząd wyznaczył w pow. Grudziądzkim pod pierwszą Wioskę majątek państwowy Rogoźno-Zamek wraz z jego licznym żywym i martwym inwentarzem, a urządzenie i prowadzenie Wioski Rząd powierzył Towarzystwu Wiosek Kościuszkowskich. Do czasu wydania odpowiedniej ustawy o fundacji majątek ten przechodzi w rozporządzenie Towarzystwa w formie dzierżawy, której termin liczy się już od stycznia 1927 roku.

Aczkolwiek między majątkarni państwowymi są majątki bardziej od Rogoźna odpowiadające na Wioskę Kościuszkowską, jednakże wybór padł na Rogoźno z tej racji, że inwentarze Rogoźna są własnością Państwa, w innych zaś domarach inwentarze należą do dzierżawcy, — a także i z tej racji, że Rogoźno mogło być przekazane Towarzystwu teraz, — inne majątki dopiero za dwa lata mogłyby być oddane na cele Wioski.

Ziemia w Rogoźnie jest wdzięczną do uprawy, lekka a urodzajna. Plantowane są buraki cukrowe. Na miejscu jest gorzelnia.

Po ustaleniu, ile ziemi trzeba będzie oddać sąsiadom na powiększenie ich karłowatych gospodarstw, zrobiony zostanie plan rozbięcia majątku na małe sieroce gospodarstwa, powiązane z sobą kooperatywą w jeden organizm wzorowej Wioski, a tak silnie, aby z dochodów każdego gospodarstwa utrzymać się mogła rodzina opiekunów — gospodarzy, powiększona o gromadkę dziesięciorga sierot.

Opiekunami — gospodarzami będą przeważnie dawni wychowawcy Towarzystwa Gniazd Sierocych, którzy pokochali średnie szkoły rolnicze lub ogrodnicze, odbyli pięszorzędne praktyki w Kraju i zagranicą, a dzień są instruktorami kółek Rolniczych, pracownikami w Ogniskach Kultury Rolniczej i t. p.

Kierownik szkoły i ochronki w Wiosce sprawować będzie nad gniazdami z ramienia Towarzystwa władzę nadopieczniczą, jako inspektor wychowawca.

Budowle kaziego sierociego gospodarstwa mają być trwałe estetyczne i praktyczne, aby mogły być wzorem urzędów gospodarczych. Budulec da Państwo. Istniejące budynki folwarczne będą użyte na szkoły, fabryki, kooperatywy. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej obiecuje wyjednać dla fundacji ze Skarbu Państwa pół miliona złotych, płatne w ciągu lat paru. T-wa Wiosek Kościuszkowskich liczy na wpływy ze Sejmików i Magistratów, które w ramach TWK., jako członkowie założyciele zakupywać będą niejśca wieczyste dla swoich sierot.

Poważne i stałe fundusze wpływać będą do kasy TWK. na rachunek Rodziny Wojskowej od PP. Wojskowych różnych stopni, którzy się opodatkowali na utworzenie miejsc wieczystych dla sierot po swoich kolegach.

Warszawa, dnia 25 stycznia 1927 r.

Zarząd Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich.

Inspektorat Szkolny w Krotoszynie.

W ślad za okólnikiem p. Ministra W. R. i O. P. w sprawie używania pieczęci z godłem państwowem przez publiczne szkoły powszechne (Dz. U. Min. Nr. 1 poz. 9 r. 1927) zarządziło Kuratorium Okr. Szk., że dokumenty w charakterze publicznym (n. p. świadectwa) wydawane przez publiczne szkoły powszechne winny być zaopatrzone w pieczęć służbową.

Wobec tego musi każda szkoła powszechna posiadać pieczęć. Według istniejących przepisów o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej wynosi średnica tej pieczęci 5 cm.

W polu środkowym znajdują się winie orzeł, a w otoku 6 milimetrowem następujące słowa: Publiczna Szkoła Powszechna w powiat

O ile szkoła posiada specjalną nazwę (np. Publiczna Szkoła Powszechna im. Marii Konopnickiej) należy nazwę tę umieścić w otoku pieczęci.

Używanie tej pieczęci określa ściśle cytowany okólnik.

Krotoszyn, dnia 25 stycznia 1927 r.
Inspektor szkolny. Knast.

Zniesienie obwodu obserwacyjnego ustanowionego z powodu zarazy płucnej.

Podaję niniejszem do wiadomości, iż wobec zlikwidowania zarazy płucnej w powiatach Województwa Warszawskiego i Łódzkiego, bezpośrednio granicznych z obszarem tutejszego Województwa, a tem samem wobec zmniejszenia się niebezpieczeństwa przewleczenia zarazy płucnej z tych powiatów na obszar Województwa Poznańskiego, rozporządzeniem z dnia 17-go stycznia 1927 r. L. dz. 50/27 — Zp. uchylił Pan Wojewoda Poznański rozporządzenie swoje z dnia 13-go sierpnia 1926 r. L. dz. 710/26 — Zp., ogłoszone w Nr. 73 Orędownika Urzędowego z dnia 11 września 1926 r., którym wcielono do dalszego obwodu obserwacyjnego następujące miejscowości powiatu pleszewskiego:

Czechel (1,2), Bogusław (1), Głóski (2), Grodzisko (1,2), Jedlec (1,2), Kuchary (1,2), Kucharki (1,2), Kottowicko (1,2), Łęg (1), Lubaszew (1), Macew (1,2), Leonardów (1), Rokutów (1,2), Podlesie (1), Popówek (1), Szkućła (1,2), Turowy (2), Tursko (1,2), Zakowice (2), Zbiki (1,2), Zegocin (1,2).

Rozporządzenie Pana Wojewody z dnia 24-go czerwca 1925 r. L. dz. Zp. 2500/25, dotyczące zarazy płucnej (Dz. Urzęd. Woj. Pozn. Nr. 28/25) pozostaje nadal w mocy.

PP. Sołtysom wyżej podanych gmin i dworów polecam bezwzględnie ogłoszenie powyższego w sposób w miejscu przyjęty.

Pleszew, dnia 26 stycznia 1927 r.

Kierownik Starostwa: Dr. Wierzbok.

Zamknięcie drogi.

Z powodu zerwania mostu przez powódz na drodze prowadzącej z Podlesia do Kościelnejwsi zamyka się takową dla ruchu kołowego, aż do poludowania nowego mostu.

Krzyżosądów, dnia 21 stycznia 1927 r.

Komisarz obwodowy: (—) Kreutzinger.

Dział niurzędowy.

Przestroga.

Na obszarze polowania majątności Lutynia wykłada się

TRUCIZNĘ

przeciwko drapieżnikom przez rok cały.

ZARZĄD.

Książki szkolne

zeszyty, piórka, atrament,
tablice, rysiki, gąbki i t. d.

poleca

J. Kraszewska, Koźmin.

Księgarnia Orędownika

Na polach majątności Dobrzycy jest wyłożona

TRUCIZNA

przeciwko drapieżnikom.

Zarząd Dóbr Dobrzyca.

KTO CHCE?

aby o jego firmie, przedsiębiorstwie lub handlu
wiedziano i tam kupowano ten niech ogłasza

w Orędowniku Urzędowym.